

Lidská práva

Abychom přiměřeně věci přistoupili k problémům základních lidských práv, je zapotřebí nejprve prozkoumat prostředky, které již v této chvíli máme k dispozici. Na prvním místě to jsou prostředky myšlenkové, konkrétně pojmové, které musíme přezkoumat, zda stojí a zda se na ně můžeme dostatečně spolehnout. Na druhém místě to jsou prostředky jazykové, neboť na jedné straně musíme věnovat pozornost konotacím, s nimiž pak budeme pracovat a které musíme hned zpočátku náležitě prověřit, jednak se musíme oprostít od nekritického přejímání výrazových prostředků jiných jazyků (zejména pro náš problém klasických nebo směřodatných), neboť diskrepance mezi významovými konotacemi vlastního jazyka a oktrojovanými nebo naroubovanými konotacemi jazyka cizího vedou často k narušení logické (od LOGOS, tedy nikoli ve smyslu formální logiky) integrity našeho vlastního myšlení. Teprve potom můžeme přejít k historickému aspektu problematiky a k analýze kontextů, které vedly k formulaci, poukazující k hlubším kořenům některých práv, kdy posledním slovem není a nemůže být tzv. právo pozitivní.

(Praha, 001019-1.)